

ת.א. 18-02-43260
בפני כבוד השופט רוני אילן
קבוע לקד"מ ביום 15.01.2020 בשעה 09:30

בבית משפט השלום
בתל אביב

בעניין:

ולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761
ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך /או יריב רוני
/או מירי בומבך /או שמוליק ספיר /או מרינה בראל
/או שגיאת רם /או גבריאל שמגר /או קובי צייקוטאי
/או הילה זילברשטיין
מרח' ויצמן 2, בית אמות השקעות (קומה 14)
תל אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091

"המבקש"

-נגד-

רביב דרוקר, ת"ז 027896067
ע"י ב"כ עוה"ד דורון קול
ממשרד פישר, בכר, חן, וול, אוריון ושות' - משרד עורכי דין
מרח' דניאל פריש 3, תל-אביב
טל': 03-6944249, פקס': 03-6944211

"המשיב"

בקשה לעיון מחדש בהחלטה מיום 8.1.2020

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעיין מחדש בהחלטתו מיום 8.1.2020, הדוחה את בקשת המבקש לחיוב המשיב בגילוי מסמכים ספציפי וכללי, מענה לשאלון ומתן פרטים נוספים, מן הנימוקים שיפורטו כדלהלן.

א. פתח דבר

1. בקשה זו מוגשת על רקע החלטת בית המשפט הנכבד מיום 8.1.2020, שדחתה בקשה למתן צווים שהגיש המבקש. לאור הוראות צו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט-2009 (להלן: "צו נאמן"), המבקש אינו רשאי לערער ברשות על מרבית האמור בהחלטה. על כן, עותר המבקש לבית המשפט הנכבד לקיום עיון מחדש בהחלטה.
2. כפי שיובהר להלן, החריגה ממסגרת הזמנים, להגשת הבקשה כקבוע בתקנות, אינה משמעותית. מאז הגשת כתב ההגנה על ידי המשיב ביום 17.4.2019, נקבע מועד לקיומה של פגישת מהו"ת (שלא התקיימה בפועל לאור מחדלו של המשיב מלהתייצב בה), אשר המבקש סבר, כי תסייע ללבן את המחלוקות בין הצדדים, ואולי תייתר את הצורך בקיום דיונים בפני בית המשפט הנכבד.
3. כמו כן, מיד לאחר חלוף המועד לפגישת המהו"ת (שלא התקיימה), חלה פגרת הקיץ בבתי המשפט ולאחר מכן, חלים ימי פגרת סוכות, שאינם אמורים להיכלל במניין הימים.
4. לגוף ההחלטה, יובהר כי המבקש לא התייחס לכל סעיף וסעיף בבקשה, מכיוון שתשובות המשיב למכתבי הדרישה שהופנו אליו, לא כללו התנגדות ברורה לכל סעיף וסעיף מתוך דרישות המבקש,

המבהירות מה מהן חסר רלוונטיות ומה מהן מכביד עליו. ככל שהמשיב, היה מבהיר זאת, המבקש היה מתייחס לכך.

5. זאת ועוד, ככל שהמשיב היה משיב לבקשה מושא החלטה זו, למבקש הייתה עומדת הזכות להגיב לתשובה, כך שהסוגיות שבמחלוקת בין הצדדים בעניין הליכים המקדמיים, היו מתבהרות בפני בית המשפט הנכבד.

6. יתר על כן, סוגיית החריגה ממסגרות הזמנים, בהגשת הבקשה, לא הועלתה על ידי המשיב. נהפוך הוא, המשיב עצמו ביקש במכתבו לב"כ המבקש מיום 29.12.2019, כי באי כוח הצדדים יקבעו מועד להחלפה הדדית של תצהירי גילוי מסמכים.

7. החלטת בית המשפט הנכבד, לדחות באופן מוחלט את הבקשה, תביא לפגיעה קשה בזכויותיו הדיוניות של המבקש. סוגיית האיחור בזמנים הועלתה על ידי בית המשפט הנכבד מבלי שלמבקש הייתה הזדמנות להתייחס אליה. על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו, ולאפשר למבקש להגיש בקשה מתוקנת כמפורט להלן.

ב. רקע עובדתי קצר

8. כתב ההגנה בתיק זה, הוגש ביום 17.4.2019.

9. ביום 14.5.2019, התקבלה החלטת בית המשפט הנכבד המאריכה את המועד להגשת כתב התשובה מטעם המבקש ב-14 ימים, עד ליום 28.5.2019.

10. לאור קבלת זימון לפגישת מהו"ת (ביום 27.5.2019), ובשל העובדה כי המבקש סבר כי פגישה זו תסייע ללבן את המחלוקות בין הצדדים ואולי תייתר את הצורך בקיום דיונים בפני בית המשפט הנכבד, לא הוגש כתב תשובה מטעמו ולא נעשתה פנייה על ידו למשיב במטרה לקיים הליכים מקדמיים.

11. פגישת המהו"ת נקבעה ליום 9.7.2019. אולם לא התקיימה, לאור מחדליו של המשיב (שלא התייצב בה). בעניין זה המבקש הגיש בקשה לבית המשפט הנכבד שטרם הוכרעה (בקשה מס' 10).

12. ביום 21.7.2019, התקבלה החלטה נוספת, המורה כי הצדדים יחזרו לברר את המחלוקות ביניהם בבית המשפט (מועד זה, הוא גם יום תחילתה של פגרת הקיץ, שסיומה ביום 5.9.2019).

13. על פי תקנה 120(א) לתקנות, מניין 30 הימים לפניה המתבקשת למשיב לקיים הליכים מקדמיים, החל ביום 6.9.2019 (עד ליום 6.10.2019).

14. מכתב הדרישה מטעם המבקש נשלח ביום 30.10.2019. משכך (ובניכוי 8 ימי פגרת סוכות), החריגה ממסגרות הזמנים שנקבעה בתקנות היא 16 ימים בלבד ולא 6 חודשים.

15. לכל אלה נוסיף, כי נפלה טעות בהחלטה כי דרישת המבקש נענתה ביום 28.11.2019, בעוד שהבקשה למתן צווים הוגשה אך ביום 1.1.2020 (עמ' 2 להחלטה).

נזכיר, כי לאחר קבלת התייחסותו הראשונית של המשיב ביום 28.11.2019, המשיכו באי כוח הצדדים להתכתב ביניהם. כך ניתן להיווכח ממכתב התשובה לתגובה ששלח המבקש לב"כ המשיב ביום 9.12.2019 (צורף כנספח "3" לבקשה) ומהתייחסותו של המשיב למכתב זה מיום 16.12.2019 (שצורף כנספח "4" לבקשה).

16. מיום 16.12.2019 ועד ליום 1.1.2020, המבקש עמל על בקשה מנומקת לרבות שימוש באסמכתאות רלוונטיות לביסוס טענותיו.

17. המבקש מודע לכך שהתקיימה בעניינינו חריגה מסוימת ממסגרות הזמנים בתקנות, אולם, בהינתן העובדה שטענה זו לא הועלתה על ידי המשיב בצירוף העובדה כי על פי הפסיקה, המועדים בתקנה 120(ב) אינם מהווים מחסום "בלתי עביר" מפני הגשת בקשות דומות, הרי שבית המשפט הנכבד, מתבקש לכל הפחות, לאפשר למבקש לתקן את הבקשה כך שתכלול התייחסות לרלוונטיות דרישותיו.

18. כך עולה כי בתי המשפט אפשרו את השלמתם של הליכים מקדמיים ודחו בקשות רק כאשר דובר על איחור משמעותי יותר מענייננו. כך למשל נפסק בת"א (שלום ת"א) 28066-03-14 אגוד ליסינג בע"מ נ' פאולינה בן-דור (פורסם בנבו, 09.08.2015):

"טעם שלישי לדחייה נעוץ בעיתוי הגשת הבקשה, הנטולה למעשה כל טעם מבורר לעיכוב המשמעותי בהגשת הבקשה. ביום 26.1.15 הוריתי על השלמת ההליכים המקדמיים בתוך 30 ימים והגשת כל בקשה מקדמית בתוך 7 ימים לאחר מכן. לבקשת הצדדים מיום 24.2.15 ניתנה להם ארכה בת 30 ימים, תוך שהדגשתי כי עליהם לעמוד במועדים. ברם הבקשה דנן באה כמעט שלושה חודשים מן המועד האחרון להגשת הבקשה. אמנם, משמעות החלטתי אינה שלא ניתן להגיש בקשה מקדמית, או שניטלה סמכותו של בית המשפט להידרש לבקשות מאוחרות שכאלה. גם תקנה 120 לתקנות, בה נאחזת התובעת, אינה מהווה מחסום בלתי עביר מפני הגשת בקשות לאחר חלוף המועדים הקבועים בה (והשוו: רע"א 9051/00 ויטלזון נ' פנטאקום בע"מ פ"ד נה(3) 185 (2001)). קל וחומר כך עד כמה שהבקשה עוסקת, בחלקה, בגילוי מסמכים ספציפיים, שאותם ניתן לבקש "בכל עת".

ג. הדרישה לפרטים נוספים

19. הדרישה למתן פרטים נוספים קבועה בתקנה 65 לתקנות, המורה כך: "בית המשפט או הרשם רשאי, בכל עת, לדרוש פרטים נוספים ומפורטים יותר לכל ענין הנזכר בכתב טענות או נוגע לו, ולהורות שהפרטים העובדתיים יוגשו בתצהיר; כן יוכל להורות בדבר הוצאות ועניינים אחרים הנגזרים מדרישתו להוספת פרטים, ככל שנראה לו".

20. על פי לשון הסעיף, גם אם היה איחור מסוים ביחס לשאר דרישות המבקש (גילוי מסמכים כללי וכן מתן מענה לשאלון), ברור שביחס לדרישה למתן פרטים נוספים, לא היה כל איחור.

21. אשר לגוף ההחלטה, בית המשפט הנכבד כתב כך: "עיון בבקשה מלמד שאין ולו ניסיון להראות מה לאותם פרטים נוספים שנדרשו מהמשיב, והצורך בגיבוש הפלוגתאות שעומדות להכרעה".

22. בעניין זה, בית המשפט הנכבד ציטט מסעיפים 3.3.1 ו-3.8.1 למכתב הדרישה. נבהיר כי דרישות אלה התייחסו למקור אמונתו של המשיב ביחס לעמדת משטרת ישראל בדבר קשריו של המבקש לחקירות ראש הממשלה (שהן מושא הפרסום המכפיש אודותיו) וכן לגרסתו (המוכחשת) בדבר קשרים בין המבקש לראש הממשלה. נוסף כי דרישות אלו נועדו לשלול את טענות ההגנה של המשיב, ובין היתר את הגנת "אמת דיברתי".

23. בנוגע לשאר דרישותיו של המבקש למתן פרטים נוספים, ברור שככל שהייתה מוגשת תשובת המשיב, ניתן היה להבין את עמדתו, וליתן לה מענה בתגובה לתשובה, לרבות מתן נימוק זהה כפי שניתן בדוגמאות לעיל.

24. לאור האמור, בית המשפט הנכבד, מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו, ולאפשר למבקש להגיש בקשה מתוקנת אשר תידון בקדם המשפט, ושתכלול הסבר מנומק ביחס לכל סעיף בדרישה שהופנתה למשיב למתן פרטים נוספים.

ד. הדרישה למתן תשובה לשאלונים וגילוי מסמכים

25. המשיב לא צירף תצהיר למכתבי התשובה שלו מימים 28.11.2019 ו-16.12.2019 ביחס לדרישות שהופנו אליו. משכך, הובאו בבקשה רק חלק מן השאלות שהופיעו במכתב הדרישה, כדי להמחיש לבית המשפט הנכבד, שלא מדובר בהכבדה כפי שטען המשיב במכתביו, ועל פי האסמכתאות שהביא המשיב בעצמו.

26. אשר לגילוי מסמכים כללי וספציפי, יובהר כי המבקש מודע לקריטריונים שהותוו בפסיקה בדבר רלוונטיות המסמכים. הטענה בדבר הכבדה המתבססת על יצירת מסמכים, נטענה לאור הצורך לבסס טענה נגדית לטענת המבקש במכתביו (שהסתמכה על פסיקת בית המשפט העליון בעניין קריית נווה).

27. היעדר הנימוק של רלוונטיות המסמכים, נבע מהסיבה שהמשיב לא הבהיר במכתביו מה מהם אינו רלוונטי ומדוע הדבר יהווה הכבדה עליו.

28. אשר להתייחסותו של בית המשפט הנכבד. הדרישה ל"פרסום במעריב", נובעת מהצורך לסתור את טענות המשיב (המוכחשות) שגורסות כי המבקש קיים קשרים כלשהם עם גורמים הקשורים לראש הממשלה נתניהו, בין היתר, הגברת אודליה כרמון, כל זאת מכיוון שבחיפוש הכתבה באמצעות הקישור שהובא בכתב ההגנה, לא ניתן היה לאתרה.

29. יתר כל כן, הדרישה לצירוף פרסומים נוספים שהמשיב התייחס אליהם בכתב הגנתו, נבעה מהצורך לסתור את גרסתו ביחס לעובדה שטרם הפרסום שבוצע על ידו (שהוא מושא התובענה דנא), לא היו נמצא כל פרסומים אחרים אודות המבקש.

30. אשר ל"דוח מבקר המדינה". המבקש ביקש לצרפו במכתב הדרישה, מאחר שלטענתו של המשיב עצמו, בסעיף 25 לכתב ההגנה, בדו"ח זה נזכרו נסיעות שקיים ראש הממשלה, על חשבונו של אדם בשם דניאל דורון. בד בבד, המשיב, קישר בין אדם זה למבקש, ללא כל תימוכין לכך (ככל הנראה, במטרה לבסס קשר מדומיין בין המבקש לראש הממשלה, דבר שלשיטתו יסייע לו לבסס הגנות בחוק איסור לשון הרע).

31.1. ממילא, ככל שהמשיב לא השיב לדרישה זו של המבקש (וגם לא ניתנה האפשרות שישיב לבקשה למתן צוויים), המבקש היה סבור שהדבר אכן רלוונטי לתביעתו.

31. מכל מקום, המבקש סבור שקיים בסיס בדין לשאלות המופיעות בשאלון שנשלח למשיב (בנוסף, לאלה שהפנה אליהם בית המשפט הנכבד בהחלטתו) וגם לחלק מהמסמכים שביקש לעיין בהם. משכך, ככל שבית המשפט הנכבד סבור כי קיים חוסר רלוונטיות או הכבדה זו או אחרת, בחלק מן השאלות או המסמכים, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן החלטה מידתית יותר, ולא לדחות באופן גורף את כלל דרישות המבקש, כפי שלמשל נקבע בפסק הדין בעניין ת.א 1073-07 רפאלי נ' יתרון תקשורת (פורסם בנבו, 2.12.2012), שצוטט על ידי המשיב עצמו.

32. בעניין גילוי מסמכים ספציפי, פסיקת בית המשפט קבעה כי גם במקרים בהם מוגשת בקשה באיחור, לא מן הנמנע שהן תתקבלנה בכל מקרה. כך נקבע על ידי כבוד השופט י' עמית בת"א (מחוזי חיפה) 1360/00 איילה יעקב נ' מגדל-חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 11.01.2006), בפס' 5 לפסק דינו:

"בשולי הדברים אתייחס לטענת המשיבה כי המבקשת אחרה את המועד לעתור לגילוי מסמך ספציפי. יש ממש בטענה לאיחור במועד הגשת הבקשה. כמו כן, שאלה היא אם הבקשה לגילוי מסמך ספציפי אינה אמורה להיתמך בתצהיר – רע"א 4234/04 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' פלץ (לא פורסם, ניתן ביום 14.8.05). מכל מקום, על פי תקנה 113 רשאי בית המשפט להורות "בכל עת" על גילוי מסמך ספציפי – רע"א 2362/90 הלבור תעשיות בע"מ נ' עזרא מיליקובסקי, פ"ד מד(4) 285 ובנסיבות דכאן, מצאתי לעשות שימוש בסמכות זו, למרות האיחור בהגשת הבקשה".

33. לאור האמור, בית המשפט הנכבד, מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו, ולאפשר למבקש להגיש בקשה מתוקנת אשר תידון בקדם המשפט, שתכלול הסבר מנומק ביחס לכל סעיף בשאלון ובדרישה לגילוי מסמכים כפי שהועברה למשיב במכתב הדרישה.

ה. דחיית הבקשה ללא קבלת תשובה

34. תקנה 241(ד) לתקנות מורה כך: בית המשפט או הרשם רשאי להחליט על יסוד הבקשה, התשובה והתגובה לתשובה לפי תקנות משנה (ג) ו-(1ג) בלבד, או, אם ראה צורך בכך, לאחר חקירת המצהירים על תצהיריהם.

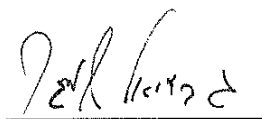
35. מפסיקת בית המשפט העליון, עולה כי קיימת חשיבות רבה לזכויותיו של בעל דין להגיב ולהשיב לבקשות בכתב טרם דחייתם על ידי בית המשפט. כך נקבע ברע"א 7676/00 הארגון למימוש האמנה

לביטחון סוציאלי נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 17.04.2001), בפס' 4 לפסק דינו של השופט א' ריבלין:

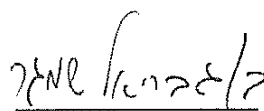
"בענייננו, כאמור, החליט בית המשפט על יסוד הבקשה בלבד, וללא חקירת המצהירים. בהחלטת בית המשפט שלא לחקור את המצהיר מטעם המשיבים לא מצאתי להתערב. נראה כאמור, גם כי בנסיבות העניין קיים בית המשפט ברור יעיל ומלא של השאלה הצריכה תשובה. אולם, משעומד המבקש על זכותו להגיש תשובה, ראוי כי תינתן לו ההזדמנות לעשות כן-וזאת תוך 20 ימים מהיום, ולצורך זה מוחזר הדיון לבית המשפט המחוזי. לאחר מכן יחליט בית המשפט קמא האם אמנם יש מקום לשנות מהחלטתו. במובן זה, ובמובן זה בלבד, מתקבל הערעור. החלטת בית המשפט המחוזי תבוטל, והדיון יוחזר לבית המשפט המחוזי לשם קבלת התשובה ומתן החלטה כאמור".

36. בענייננו הבקשה למתן צווים היא בקשה בכתב, הכפופה להוראת תקנה 241(ד). משכך, טרם דחייתה, המבקש היה מנצל את זכותו להשיב לתגובת המשיב. גם מטעם זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ולהורות על הגשת בקשה מתוקנת שתכלול הסבר מנומק ביחס לכל סעיף בדרישה שהופנתה למשיב.

תל אביב, היום: 9.1.2020.

גבריאל שמגר, עו"ד

אילן בומבך, עו"ד

אילן בומבך ושות', משרד עורכי דין
ב"כ המבקש